

вѣда на сигналиста си татаринъ да закачи на щика бѣлъ флагъ и испраща майора Салонко съ сигналиста да прѣговори съ парламентаритѣ. Тѣзи послѣднитѣ прѣдаватъ молбата на Хулуси паша да се прѣкрати боя, за да могатъ да се съставятъ условията за прѣдаване, послѣ което се връщатъ къмъ укрѣпленията си. Настѣпающия чака резултата отъ тия мирни прѣговори. Всички считатъ че турцитѣ сж рѣшили да се прѣдадѣтъ и боя е свършенъ.

Изведнѣжъ, обаче, въ турскитѣ ложементи се зачува тръбенъ сигналъ и цѣлата височина пламва въ огънь. Турцитѣ откриватъ ожесточена оржжейна и орждейна стрѣлба срѣщу изненаданитѣ стрѣлци и пластунѣ. Послѣднитѣ бързо се распръскватъ въ верига и отъ своя страна отговарятъ съ огънь, и слѣдъ двѣ-три минути се хвърлюватъ въ атака. Съ съединенитѣ сили на пластунитѣ отъ лѣво и стрѣлцитѣ отъ дѣсно, атакующия достига и завладява първата линия окопи. Слѣдъ това се хвърлюватъ на втората и третя линии и безпощадно истрѣбляватъ и смятатъ всичко що имъ падне на пътъ. Ето вече се показватъ послѣднитѣ окопи, които вѣнчаватъ върха Св. Никола и стоманената батарея, но нѣколко хиляди пушки и 8 орждия почватъ да обсипватъ настѣпающия съ куршуменъ градъ. Отъ друга страна, стрѣмнината става все повече и повече недостѣпна. Стрѣлцитѣ понасятъ страшни загуби; самитѣ началници на колонитѣ полковникъ Климентовичъ и есаулъ Баштанинъ сж убити. Послѣднитѣ резерви се сливатъ съ стрѣлковата линия, по нататѣшното движение и даже стоение на заетата позиция става не възможно. Тогава останалитѣ въ строя офицери рѣшаватъ да извадатъ отъ сферата на този адски огънь частитѣ. Почва се обратно движение, което, благодарение на енергията на частнитѣ началници и на високитѣ бойни качества на славнитѣ стрѣлци, се извършва въ пълненъ редъ, вслѣдствие на това турцитѣ прѣслѣдватъ само съ огънь.